

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA II
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 25

Číslo: 2 Pv 461/15/1102-100
EEČ: 2-9-273-2017

Bratislava II 27.09.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: obzvlášť závažný zločin: porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 4 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX 4 XXXXX, Slovensko
povolanie: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- obzvlášť závažný zločin: porušovanie povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 4 písmeno a Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

že dňa 08.04.2014 XXXXX, konateľka spoločnosti XXXXX s.r.o. vložila prostredníctvom spoločnosti XXXXX a.s., so sídlom XXXXX 1, XXXXX, IČO: XXXXX finančné prostriedky patriace spoločnosti XXXXX, s.r.o. vo výške 200.000 € ako členský poplatok a ďalší členský vklad do spoločnosti XXXXX s ručením obmedzeným, so sídlom XXXXX č.1, XXXXX, IČO: XXXXX pričom na získanie majetkovej účasti spoločnosti XXXXX, s.r.o., v spoločnosti XXXXX s ručením obmedzeným nemala podľa spoločenskej zmluvy spoločnosti XXXXX, s.r.o. súhlas valného zhromaždenia spoločnosti XXXXX, s.r.o., čím spoločnosti XXXXX, s.r.o. so sídlom XXXXX č.15, XXXXX, IČO: XXXXX vznikla škoda v celkovej výške 200.000 €

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ XXXXX, (ďalej len vyšetrovateľ PZ) viedol pod spisovou značkou KRP-27/2-VYS-BA-2015 na podklade uznesenia o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 28.04. 2015 trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Následne bolo uznesením podľa §206 ods.1 Trestného poriadku zo dňa 09.09.2015 vznesené obvinenie XXXXX za obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Na základe uznesenia prokurátorky Okresnej prokuratúry XXXXX II sp. zn. 2Pv 461/15/1102-24 zo dňa 16.02.2016 podľa § 194 ods.1 písm. b) Trestného poriadku, na podklade sťažnosti obvinenej, bolo uznesenie vyšetrovateľa zo dňa 09.09.2015 zrušené a vec vrátená vyšetrovateľovi na doplnenie dokazovania. Súčasne bol vyšetrovateľ záväzným pokynom prokurátorky usmernený v ďalšom vedení vyšetrovania.

Uznesením zo dňa 14.12.2016 po vykonanom doplnenom dokazovaní, vyšetrovateľ opätovne vzniesol obvinenie XXXXX na rovnakom skutkovom základe za obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Obvinená si dňa 29.12.2016 podala prostredníctvom svojho obhajcu XXXXX sťažnosť.

Obvinená vo svojej sťažnosti uvádzala, že vyšetrovateľ opätovne nežadovážil potrebné podklady na náležité objasnenie skutkového stavu, nepodarilo sa preukázať, že došlo k spáchaniu trestného činu. Uvádza, že spor oboch konateľov v spoločnosti XXXXX, s.r.o. je súkromnoprávny spor a celé trestné konanie je v rozpore s princípom „ultima ratio“. Súčasne sa vyjadrovala aj k záverom znaleckého posudku, že samotné konštatovanie rizikovosti investície do členského podielu v európskom družstve XXXXX, s ručením obmedzeným nemôže mať vplyv na vyvodenie trestnej zodpovednosti. V ďalšom uvádza, že obligatórny znak tohto trestného činu a to vznik škody, nebol v tomto prípade naplnený, preto nemožno hovoriť o trestnom čine. K ujme na majetku alebo k reálnemu úbytku na majetku spoločnosti XXXXX, s.r.o. jej konaním nedošlo, hodnota finančného vkladu sa nestratila, nebola znehodnotená a nachádza sa na bankovom účte spoločnosti XXXXX, pričom je kedykoľvek možné ju previesť späť na účet spoločnosti XXXXX s.r.o.

Uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry XXXXX II sp.zn. 2Pv 461/16/1102-72 zo dňa 20.02.2017 bolo sťažnosti obvinenej vyhovené podľa § 194 ods.1 písm. a) Trestného poriadku a predmetné obvinenie bolo zrušené a zároveň, tým istým uznesením bolo podľa § 215 ods.1 písm. b) Trestného poriadku zastavené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, pretože stíhaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vyššie uvedené uznesenie bolo uznesením generálneho prokurátora SR sp.zn. IV Pz 125/17/1000-9 zo dňa 09.06.2017 zrušené podľa § 363 ods.1, ods.3, §366 ods.1, ods.2 a § 367 ods.1 písm. b) Trestného poriadku, pričom bolo konštatované, že bol porušený zákon v ustanoveniach § 66 ods. 3, §194 ods.1 písm. a) Trestného poriadku v prospech obvinenej XXXXX a prokurátorky Okresnej prokuratúry XXXXX II bolo prikázané, aby o veci znovu konala a rozhodla. Súčasné bolo zrušené aj uznesenie prokurátora Krajskej prokuratúry XXXXX sp.zn. 1KPt 511/15/1100-18 z 22.03.2017, ktorým podľa § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku rozhodol o zamietnutí sťažnosti poškodeného XXXXX – konateľa poškodenej spoločnosti XXXXX, s.r.o..

Vychádzajúc z rozhodnutia generálneho prokurátora SR, dôvodom na zrušenie uznesenia prokurátorky Okresnej prokuratúry XXXXX II bolo procesné pochybenie v tom, že vyhovel sťažnosti obvinenej, pričom tá bola podaná po zákonnej trojdňovej lehote, teda mala byť zamietnutá, ako oneskorene podaná. Zo spisovému materiálu vyplýva, obvinenej XXXXX bolo uznesenie o vznesení obvinenia neúspešne doručované dňa 19.12.2016 na adresu, ktorú uviedla v procesnom postavení podozrivej vo výsluchu zo dňa 04.03.2015, ktorý bol vykonaný podľa § 196 ods.2 Trestného poriadku, ako svoju adresu na doručovanie. Dňa 20.12.2016 bolo neúspešné aj opakované doručovanie a zásielka bola uložená na pošte, za súčasného upovedomenia obvinenej o mieste a čase jej možného vyzdvihnutia. Uznesenie vyšetrovateľa prevzala obvinená do vlastných rúk dňa 27.12.2016 v 18 dňovej odbernej lehote a nasledujúci deň 28.12.2016 si podala sťažnosť. Generálny prokurátor SR konštatoval, že na uvedenú situáciu sa malo uplatniť ustanovenie § 66 ods. 3 Trestného poriadku teda použiť tzv. „fikciu doručenia“. Dňa 23.12.2016 nastala fikcia doručenia po márnom uplynutí lehoty troch pracovných dní od uloženia zásielky, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2016, teda v deň podania sťažnosti obvinenej.

Následne bola uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry XXXXX II sp. zn. 2Pv 461/16/1102-95 zo dňa 09.08.2017, v zmysle intencií názoru Generálnej prokuratúry SR sťažnosť obvinenej XXXXX proti uzneseniu o vznesení obvinenia podľa § 193 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zamietnutá, ako podaná oneskorene, trestná vec sa vrátila do procesného štádia po vznesení obvinenia.

V ďalšom bolo dokazovanie doplnené o výsluch obvinenej XXXXX, ako aj listinné dôkazy preukazujúce urovnanie „sporu“ medzi oznamovateľom XXXXX a XXXXX.

Po dôkladnom naštudovaní predloženého spisového materiálu po vykonanom doplnenom odkazovaní, som dospela opätovne k záveru, že dokazovanie v tomto štádiu trestného konania bolo vykonané v súlade s § 2 ods. 10 Trestného poriadku, teda do tej miery, že nie sú dôvodné pochybnosti o skutkovom stave veci a v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie procesným postupom podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

V priebehu vyšetrovania bolo preukázané, že spoločnosť XXXXX, s.r.o. mala dvoch spoločníkov fyzické osoby XXXXX a XXXXX, pričom konatelia boli tiež dvaja a to XXXXX a XXXXX, pričom XXXXX je matkou XXXXX a XXXXX manželkou

XXXXX. Vyššie uvedené preukazuje personálne a rodinné prepojenie v rámci spoločnosti. Súčasne bolo zistené, že v spoločnosti boli dlhotrvajúce nezhody medzi konateľmi, ako aj medzi spoločníkmi, ktorých dôvodom bola neschopnosť dohodnúť sa na ukončení podnikateľskej činnosti v rámci spoločnosti a s tým súvisiace vysporiadanie majetku spoločnosti. Tieto rozpory spôsobovali nečinnosť, resp. neschopnosť valného zhromaždenia prijať akékoľvek rozhodnutie.

Z dôkazného materiálu vyplýva, že XXXXX z pozície konateľa spoločnosti XXXXX s.r.o. porušila ustanovenie spoločenskej zmluvy a dňa 08.04.2014 previedla sumu vo výške 200.000€ z účtu spoločnosti do platobnej spoločnosti XXXXX a.s., ktorá ju následne previedla na účet európskeho družstva XXXXX, s ručením obmedzeným. Vyššie uvedená suma predstavovala členský podiel v družstve, ktorý nadobudla spoločnosť XXXXX, s.r.o.. Bolo zistené, že konateľka konala v rozpore so spoločenskou zmluvou, nakoľko na takýto úkon potrebovala súhlas valného zhromaždenia. Druhý konateľ spoločnosti XXXXX sa domáhal vrátenia tejto sumy späť spoločnosti, avšak táto nebola vrátená, s odôvodnením, že tvorí členský podiel v družstve. V ďalšom sa zistilo, že európske družstvo XXXXX, s ručením obmedzeným sa zlúčilo s európskym družstvom XXXXX s ručením obmedzeným a pod týmto názvom v súčasnosti podniká.

V záujme spoľahlivého zistenia skutkového stavu veci bol k veci vypočutý XXXXX (druhý konateľ spoločnosti) ako poškodený za spoločnosť XXXXX, s.r.o.. Ten uviedol, že po prevode finančnej sumy ihneď kontaktoval XXXXX, ktorá mu potvrdila prevod prostriedkov a uviedla, že dôvodom bol podnikateľský zámer. Súčasne bol kontaktovaný aj spoločníčkou XXXXX, že v ďalšom ju bude zastupovať už len jej právny zástupca XXXXX. Dňa 02.05.2014 sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie o odvolaní konateľky XXXXX, kde sa za spoločníčku XXXXX dostavil splnomocnený zástupca XXXXX, ktorý hlasoval proti jej odvolaniu. Súčasne uviedol, že obvinená doposiaľ predložila niekoľko návrhov k vysporiadaniu majetkových podielov spoločnosti XXXXX, s.r.o., ale pod podmienkou, že suma 200.000€ sa jej započíta do celkovej odplaty za prevod obchodného podielu.

V ďalšom konaní bola vypočutá XXXXX v procesnom postavení obvinenej pričom uviedla, že sa necíti byť vinná zo spáchania akéhokoľvek trestného činu. Dôvodom pre preinvestovanie finančnej čiastky vo výške 200.000€ zo spoločnosti XXXXX, s.r.o. do členského podielu európskeho družstva XXXXX, s ručením obmedzeným bolo podnikateľské rozhodnutie jej ako konateľky, investovať za účelom dosiahnutia zisku pre spoločnosť. Ziskovosť tejto investície si vopred overovala z jej dostupných podnikateľských zdrojov, ako aj u samotného konateľa uvedenej spoločnosti. Investícia bola podľa vyjadrení obvinenej vedená v dobrom úmysle, pričom bola presvedčená, že dôjde k ich zhodnoteniu a výnos bude v prospech spoločnosti XXXXX, s.r.o. Investíciu do družstva a postoj konateľky potvrdil XXXXX (predseda predstavenstva európskeho družstva XXXXX s ručením obmedzeným), ktorý uviedol, že finančné prostriedky od spoločnosti XXXXX, s.r.o. používalo družstvo XXXXX na svoje bežné podnikateľské aktivity.

V ďalšom bolo zistené, že XXXXX tak konala z dôvodu, že XXXXX chcel uvedené peniaze použiť na iný podnikateľský zámer, konkrétne výstavbu

autoservisu, s čím ona nesúhlasila. Súčasne do spisu na podporu svojich tvrdení, že ide o dlhodobé vyhrotené vzťahy v rámci vedenia spoločnosti, predložila aj uznesenie Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, odboru kriminálnej polície ČVS:KRP-180/2-VYS-BA-2015 zo dňa 05.10.2015 ktorým podľa § 197 ods.1 písm. d) bolo odmietnuté trestné oznámenie podané XXXXX pre podozrenie zo spáchania obzvlášť závažného zločinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť XXXXX, ktorý podpísal dodatok k nájomnej zmluve za spoločnosť XXXXX s.r.o. ako prenajímateľ a spoločnosťou XXXXX, s.r.o. ako nájomcom, v ktorom zmenil spôsob úhrady nájomného na iný účet ako patrilo spoločnosti, čím nájomné bolo poukazované na taký účet, ktorým druhá konateľka disponovať nemohla. Ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia, dôvodom bola ochrana finančných prostriedkov spoločnosti, pred druhou konateľkou. Možno konštatovať, že medzi oboma konateľmi existovali aj existujú nezhody, ktoré doposiaľ neboli riešené cestou civilného súdu.

Trestný čin je podľa § 8 Trestného zákona protiprávne konanie, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone.

Podľa § 2 odsek 1 Trestného poriadku nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Podľa odseku 10 citovaného ustanovenia zákona, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol spoľahlivo zistený skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa odseku 12 citovaného ustanovenia zákona, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 124 ods.1 Trestného zákona sa pod pojmom škoda sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 237 ods. 1 Trestného zákona, kto inému spôsobí malú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 237 ods. 4 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na desať

rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu.

Napriek tomu, že bolo preukázané, že konateľka porušila všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, nemožno len na základe tohto porušenia vyvodit' voči nej trestnú zodpovednosť. Obligatórnym znakom skutkovej podstaty trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku je konanie páchatel'a a s tým súvisiaci vznik škody.

Na základe výsledkov znaleckého dokazovania znalkyne XXXXX z odboru ekonómia a manažment číslo posudku 154/2016, na preukázanie hospodárskej situácie európskeho družstva XXXXX v čase vstupu spoločnosti XXXXX, s.r.o., ako aj znaleckých posudkov predložených druhým konateľom XXXXX bolo konštatované, že v čase vstupu spoločnosti XXXXX, s.r.o. do družstva bolo toto konanie rizikové, družstvo za roky 2012-2014 nevykonávalo žiadnu hospodársku činnosť, s výnimkou obežného majetku na bankovom účte vo výške 31.620€ a pokladni približne 300€, čiže nevlastnilo žiadny iný majetok. Avšak je nutné konštatovať, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti nestačí len tvrdenie, že šlo o rizikové konanie, musí mať príčinnú súvislosť so vznikom škody.

Podľa § 135a ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarat' si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

Suma, ktorú vyšetrovatel' označil za škodu spôsobenú spoločnosti XXXXX, s.r.o. konaním obvinenej nepredstavuje a ani de facto nemôže predstavovať škodu v zmysle § 124 Trestného zákona. K reálnemu úbytku na majetku spoločnosti XXXXX, s.r.o. konaním obvinenej totiž nedošlo. Z doposiaľ vykonaného dokazovania bezpochyby vyplýva, že došlo k realizácii investície, pričom za uvedenú sumu dostala spoločnosť XXXXX s.r.o. bezpochyby majetkovú protihodnotu v podobe členského podielu.

V závere je potrebné uviesť, že vzniknuté obchodnoprávne spory medzi oznamovateľom a obvinenou už boli medzičasom urovnané, čo preukazujú listiny doložené do vyšetrovacieho spisu. Spoločnosť XXXXX, s.r.o. má v súčasnosti podľa aktuálneho výpisu z Obchodného registra jedného spoločníka fyzickú osobu XXXXX a jedného konateľ'a XXXXX. Súčasne sporná suma vo výške 200.000€ bola na právnom podklade – notárskej zápisnice vrátená spoločnosti XXXXX, s.r.o.. Súčasťou spisu je aj vyhlásenie oznamovateľ'a XXXXX, že okrem iného sú všetky nároky a spory s bývalou konateľkou spoločnosti XXXXX sú urovnané. Trestné právo nemá slúžiť ako prostriedok na vynucovanie si urovnávania obchodnoprávných sporov, či dokonca ako jedna z foriem nátlaku na vysporiadanie si vzťahov medzi

podnikateľmi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a po starostlivom vyhodnotení dôkazov jednotlivito i v ich súhrne tak v prospech obvinenej XXXXX, ako aj v jej neprospech a z úradnej moci v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 10 a 12 Trestného poriadku prokurátorka dospela k záveru, že jej konanie nenapĺňa znaky žiadneho trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, preto bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Romana Ďuricová
prokurátorka